

Τοιαῦτα καὶ ἄλλα παραπλήσια διδαχθεῖς ἐκ τῆς συνδιαλέξεως ἐκείνης, ἐκοιμήθην ὄνειρευθεῖς, ὅτι διὰ νάκουσῃ τις ἐξυμνούμενα τὰ ἐλληνικὰ ἐν γένει πρέπει νάπομακρυνθῇ τῶν ἐλληνικῶν ὀρίων. Διότι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐπληθύνθησαν οἱ ἐκ τῆς Δύσεως ἐρχόμενοι ἢ ἐπανερχόμενοι Ἕλληνες πιθηκοξενολάτραι.

Ἐν Λουτροῖς Αἰδηψοῦ τῇ 20 Αὐγούστου 1902

Γ. Ν. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

ΜΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΑΡΞΙΣ

ΕΣΒΕΣΘΗ ὡς μία λευκὴ ὄπτασία, ὡς φανταστικὸν Χερουβείμ, ὡς γλυκεῖα ἀπιθανότης, ὡς χίμαιρα αἰθερία.

Τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὴν θαυμασίαν ἐκείνην παιδίσκην, τὴν ἀλησμόνητον Μινιῶν Παπαβιέρου, μὲ τὰ μεγάλα μαῦρα ὄμματα, μὲ τὴν χρυσιζουσαν ξανθὴν κόμη, μὲ τὴν ὠραίαν καὶ ἐκφραστικὴν ὡς Ταναγραίας Κόρης κατατομὴν, μὲ τὸ ὡς ἐξ ἀλαβάστρου λαμποκοποῦν κάλλος τῆς μορφῆς, μὲ τὸ ἡγεμονικὸν παράστημα καὶ τὴν μελωδίαν τῆς φωνῆς καὶ τὰ φρίσσοντα ἐκ καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος στήθη;

Ὅταν πρὸ ἐξ περιπόου ἐτῶν, δεκαέτις ἔτι, ἀπήγγειλεν εἰς τὴν ἐσπερίδα τοῦ κ. Σιγάλα, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἡ πλέον ζηλευτὴ μαθήτρια, τὴν « Διτανεῖαν » τοῦ Ἄϊνε μὲ χάριν καὶ ἔκφρασιν ἀνέφικτον, τίς ὀφθαλμὸς ἔμεινεν ἀδάκρυτος, ποῖα καρδία δὲν ἐκλονίσθη ἀπὸ φρικίαςιν συγκινήσεως καὶ ποῖος δὲν ἀνεγνώρισεν εἰς τὸν μικρὸν ἐκεῖνον ξανθὸν δαίμονα τὸν μέλλοντα ἀστέρα τῆς τέχνης, τὸ προνομιούχον τάλαντον, τὴν ἀνατέλλουσαν δόξαν τῆς πτωχῆς ἐλληνικῆς σκηνῆς; Εἰς φρενητιώδης θαυμασμὸς ἐξέσπασεν ἀπὸ τὸ ἐπίλεκτον ἀκροατήριον τῆς μοναδικῆς ἐκείνης ἐσπερίδος καὶ αἱ στῆλαι τῶν ἐφημερίδων τὴν ἐπιούσαν ἐτόνιζον ἐνθουσιώδεις διθυράμβους εἰς τὴν μικρὰν γόησσαν.

Καὶ ἡ ὠραία Μινιῶν, ὑπὸ τὰς θωπείας καὶ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς στοργῆς τῶν θετῶν τῆς γονέων, μετέβη εἰς Παρισίους, εἰς τὴν μητρόπολιν τῆς τέχνης, ὅπως μυηθῇ τὰ μυστήριά της καὶ ἐνστερνισθῇ τοὺς αἰθερίους κόσμους της. Καὶ διήγειρε τὸν

θαυμασμόν διὰ τὸ καλλιτεχνικόν της τάλαντον καὶ τὸ ἰδεῶδες κάλλος της, τὸ ὁποῖον καὶ ὡς πρότυπον ἐχρησίμευσεν εἰς ἕξοχον ἐκεῖ παρισινόν ζωγράφον.

Ἄλλ' οἴμοι! Οὐδέποτε ἡ παλίμβουλος μοῖρα τῶν ἀνθρωπίνων ἐδείχθη τόσον εἴρων καὶ ἄσπλαγχνος καὶ οὐδέποτε ἡ φύσις ὑπῆρξε τόσον μωρὰ καὶ ἀνηλεὲς ὅσον εἰς τὸ θεσπέσιον ἐκεῖνο ἔμφυχόν της καλλιτέγνημα.

Μίαν πρωίαν εἰδησις ἀπαισία ἔπληξε τὸν φιλόμουσον κόσμον τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι ἡ ὄνειρώδης κόρη, ἡ πλήρης σφρίγγους καὶ καλλονῆς κ' ἐλπιδῶν καὶ μέλλοντος, μόλις δεκαεξαέτις, ἔσθυσεν, ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ θανάτου,

ὡς ὄνειρον, ὡς σελάγισμα ἐαρινῆς αὐγῆς, ὅπως σβύνουν τὰ ρόδα καὶ τὰ ὠραῖα ἰδανικὰ εἰς τὸν μάταιον τοῦτον κόσμον τῆς δοκιμασίας καὶ τοῦ πόνου!

